

sitetet kunde sammenmeltes, et Dnske, der forsvigt ikke først er udgaaet fra mig, men som allerede i 1856 var udtalt af Finantsudvalget. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i det foreliggende Finantslovsforslag ikke er taget Hensyn hertil; man synes tværtimod, saavidt jeg kan skjønne, at være gaaet den modsatte Vej, idet man har villet foreslaae at udvide den polytechniske Læreoanstalt, som særegen Institution, og altsaa danne en større Skøft mellem den og Universitetet. Med Hensyn til denne Anstalts Budget er der derimod foregaaet en Forandring, som er en Smøbekommen af, hvad Rigsdagen forrige Gang forlangte, idet man er gaaet ind paa ikke at modtage Tilskud af Statskassen, saalænge man er i Besiddelse af de fornødne Midler i Anstaltens særegne Fonds. — Der blev ligeledes ved samme Veilighed udtalt Dnskeligheden af at sammenmelte saadanne Samlinger, hvoraf der findes dobbelte i Hovedstaden, og som have samme Diemed, f. Ex. det kongelige naturhistoriske Museum og Universitetets videnskabelige Naturaliesamling. — Med Hensyn dertil, da seer jeg, at Kultusministeriet har smøbekommen Rigsdagens Dnske, idet der nu er foreslaaet Anvendelsen af en Sum, som ellers bespares, til at foretage den fornødne Omflytning af de paa gjældende Samlinger. — Derimod seer jeg, at man er gaaet i en modsat Retning med Hensyn til en anden Læreoanstalt, nemlig Landbohøiskolen, idet man her har villet have en Fuglesamling. Det forekommer mig, at man af dette Exempel seer, at det kunde være ønskeligt, at denne Anstalt blev henlagt under et andet Ministerium, under det, der i Almindelighed beskæftiger sig med Underviisningsvæsenet. Det var da at vente, antager jeg, at man ogsaa der vilde have fulgt samme Princip, som med Hensyn til andre Anstalter i lignende Retning er fulgt under dette Ministerium, og at man, hvor en saadan Læreoanstalt er saa nær beliggende ved Hovedstaden, hvor langt fuldstændigere Samlinger af denne Art kunne have, ikke vilde anstaafe en saadan særlig og lille Samling, der dog aldrig kan blive fuldstændig i sin Art. Dette var de væsentligste Punkter, som jeg i forrige Sessjon tillod mig at bringe under Omtale ved Finantslovens første Be-

handling, og det glæder mig, at der dog i disse Retninger er blevet taget Hensyn dertil af det afgaaede Ministerium. Med Hensyn til de andre skal jeg kun udtrykke det Dnske, at det nuværende Ministerium vil komme dem imøde, forsaavidt de maatte finde dets Bifald og det antages, at de ikke ere til Hindring for Administrationen.

Jeg skulde nu ikke have udtalt mig videre, men have opsat, hvad jeg ellers kunde have at sige, til 3die Behandling, naar der ikke var et Par Punkter, som jeg ønskede strax at omtale, angaaende Ting, som i høi Grad bør have Rigsdagens Interesse. Den ene er Fængselsvæsenet. Det vil jo erindres, i hvilken forbausende Grad Udgifterne til Fængselsvæsenet være stegne gennem nogle Aar; det gik saavidt, at der i Thingets forrige Sessjon danne sig den Mening, at Thinget selv burde nedsette en Commission i Henhold til Grundlovens § 50, for at faae denne Sag undersøgt og see, om der ikke kunde raades Bød paa disse Ulemper. Men dette blev forekommet af Justitsministeren, idet han udnævnte en Commission til at undersøge hele Fængselsvæsenet og optog deri flere af begge Things Medlemmer. Nu foreligge denne Commissions Arbejder, og det glæder mig at see, at Justitsministeren har taget særdeles Hensyn til de gennem denne Commission vundne Erfaringer og de af den gjorte Henstillinger. Med Hensyn til Budgettets Form for dette Punkt, da er der steet en væsentlig Forbedring, idet man nemlig har opført den hele Indtægt med sine Underafdelinger paa Indtægtsiden og Udgifterne detaillere paa Udgiftsiden, istedetfor at der tidligere kun fremtraadte et udenfor Riniernen ydet Tilskud fra Statskassen. Med Hensyn til selve Realiteten, da har man nu søgt at gjøre det Princip gjældende, at det Offentlige ikke skal være Arbejdsentreprenør ved Straffeanstalterne, men at man skal forsøge at faae private Entreprenører til at benytte den Arbejdskraft, som der findes, hvilket jeg antager vil være et Hovedmoment med Hensyn til Muligheden af kommende Besparelser. Fremdeles har man gjort det Princip gjældende, at den Betaling, Parterne have for det Arbejde, de foretage udover